

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 5. januar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 91 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

27. januar 2015

J.nr. 2015-355

Spørgsmål nr. 91:

”Vil ministeren redegøre for, om kommunerne har pligt til at udstede uddannelsespålæg til unge med voldsomme sindslidelser, og som er tildelt bistandsværger. I bekræftende fald bedes ministeren redegøre for lovhjemlen for denne forpligtelse og om ministeren mener, det giver mening at udstede uddannelsespålæg til personer med voldsomme sindslidelser?”

Endeligt svar:

Som led i kontanthjælpsreformen blev målgruppen for uddannelsespålæg udvidet til at omfatte alle unge under 30 år, der ikke har gennemført en erhvervskompetencegivende uddannelse, og som anmoder om uddannelseshjælp fra kommunen.

Formålet med udvidelsen af uddannelsespålægget er at give unge mennesker de bedste muligheder for at få en stabil og varig tilknytning til arbejdsmarkedet, og vejen hertil går for de allerfleste via uddannelse. Unge skal mødes med en tro på, at de har potentiale til at få en uddannelse, som kan give dem fodfæste på arbejdsmarkedet, og en indsats, der understøtter målet om uddannelse, også selvom vejen til uddannelse for nogle kan være lang.

Jeg kan oplyse, at kommunerne har pligt til at give et uddannelsespålæg til personer der modtager uddannelseshjælp. Bestemmelsen om uddannelsespålæg fremgår af § 21 b, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Unge uddannelseshjælpsmodtagere, der har massive problemer, herunder voldsomme sindslidelser - og som er tildelt bistandsværge, vil også være omfattet af reglerne om uddannelsespålæg i denne bestemmelse.

Det giver selvfølgelig ikke mening, at sindslidende pålægges at starte på en uddannelse omgående, og derfor er det heller ikke sådan, at reglen om uddannelsespålægget indebærer, at de udsatte unge har pligt til at starte på en uddannelse på kort sigt. Derimod indebærer uddannelsespålægget, at den aktive beskæftigelsesindsats og de aktiviteter, der i øvrigt iværksættes, skal være rettet mod, at den unge på sigt kan komme i ordinær uddannelse – også selvom vejen til uddannelse for nogle kan være lang.

De konkrete aktiviteter, som de unge skal stå til rådighed for, vil afhænge af en konkret og individuel vurdering på baggrund af kommunens visitation. Visitationen

skal således afklare, hvorvidt den unge er uddannelsesparat og dermed kan påbegynde en uddannelse inden for ca. et år og gennemføre den, eller hvorvidt den pågældende er aktivitetsparat og dermed ikke vurderes umiddelbart at kunne påbegynde og gennemføre en uddannelse, fx på grund af faglige, sociale eller helbreds-mæssige problemer.

De aktivitetsparate unge har behov for ekstra støtte og hjælp i længere tid, inden de kan påbegynde og gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår. Disse unge skal have en tværfaglig indsats, som fx kan bestå af kombinerede uddannelsesrettede, helbreds-mæssige og sociale tilbud, der samlet set skal hjælpe den unge tættere på uddannelsessystemet. For de aktivitetsparate unge, der vurderes ikke at kunne deltage i andre aktiviteter, kan der fx være tale om et mentorforløb.

Aktivitetsparate unge har ret til en koordinerende sagsbehandler, der sikrer, at indsatsen er koordineret på tværs af relevante kommunale forvaltninger, ligesom de har ret til en mentor i perioder, hvor de ikke kan deltage i andre indsatser. Mentoren skal hjælpe med at skabe struktur og stabilitet i den unges liv, så de med tiden kan deltage i en uddannelsesrettet indsats. Endelig har aktivitetsparate unge efter tre måneder ret til et aktivitetsstillæg i de uger, hvor de deltager i enten et aktivt tilbud eller får mentorstøtte. For unge med særlig komplekse udfordringer, kan aktivitetsstillægget gælde fra første dag.

Når alle unge under 30 år, som ikke har erhvervskompetencegivende uddannelse, er omfattet af uddannelsespålægget, handler det grundlæggende om, at vi ikke vil opgive nogen – heller ikke dem, hvis vej til en uddannelse kan synes lang. Alle unge mennesker skal have en chance for at få en uddannelse, og derfor bevarer vi også et uddannelsesmål for de mest udsatte unge.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen